

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ БР. 1270/10
ДАНА 08.09.2010.
НОВИ ПАЗАР
БИ/

ОСНОВНОМ СУДУ

НОВИ ПАЗАР

На основу чл.46. ст.2. тач.3. и чл.435. ст.3. ЗКП-а, подносим

ОПТУЖНИ ПРЕДЛОГ

ПРОТИВ:

ТОКОВИЋ ЕЛВЕДИНА, рођеног [REDACTED]

[REDACTED] са сталним местом боравка у селу Градац Општина Тутин, држављанин РС, по занимању верски службеник, ожењен, отац четворо деце, са завршеном средњом школом, средњег имовног стања, раније осуђиван по пресудама Општинског суда Тутин К.бр.83/08 за крив.дело из чл.348/1 по пресуди К.бр.127/08 за крив.дело из чл.278/1 у притвору од 02.09.2010.године, по Решењу ПУ Н.Пазар Ку.бр.589/10 и ЛС.137/10 са почетком од 19,00 часова.

ЗБОГ ТОГА:

Што је дана 02.09.2010.године, у 11,05 часова у Н.Пазару поступајући са умишљајем и у стању урачунљивости и ако је био свестан забрањености свога дела у просторијама Основне школе "Селаковац", док се налазио у групи од око педесетак лица – родитеља ђака Основне школе "Селаковац" иступио из поменуте групе окупљених лица а затим пришао оштећеном Ђерлек Ахмеду директору ОШ "Селаковац", а потом и физички насрнуо на истог на тај начин што га је најпре ухватио обема рукама за кравату, подигао га а затим га ногом ударио у пределу леве стране тела у висини ребара наневши му повреде у виду крвног подлива и сљуштености

коже у пределу леве половине грудног коша које повреде су лаке телесне природе.

Чиме је извршио крив.дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323. ст.2. у вези ст.1. Кривичног законика РС, те зато

ПРЕДЛАЖЕМ

Да Суд закаже и одржи главни и јавни претрес на који позвати:

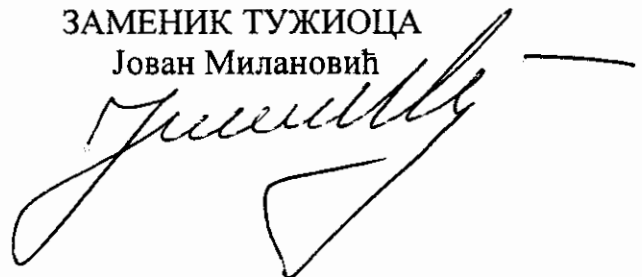
1. ОЈТ из Н.Пазара.
2. Окр.ТОКОВИЋ ЕЛВЕДИНА.
3. ошт.Ђерлек Ахмедина из Н.Пазара ул.Дубровачка бр.409/11.
4. сведоке: Хасић Атифа ул.Р.Бурцевића бр.226, Даца Шабана ул.Дубровачка бр.416/22 сви из Н.Пазара и Омеровић Нура село Леча Општина Н.Пазар.

Да се у доказном поступку изврши увид у записник о препознавању лица ПУ Н.Пазар Ку.бр.589/10 од 02.09.2010.године, у потврду о привремено одузетим предметима бр.КОП.565/10 од 02.10.2010.године, у записник о клиничном прегледу Здравственог центра у Н.Пазару на име ошт.Ђерлек Ахмедина са бројем протокола 33/10 издат од стране специјалисте за судску медицину доктора вештака Фехима Јуковића од 03.09.2010.године, у видео запис ЦД Основне школе "Селаковац" те у извод из КЕ на име окривљеног.

Да се у смислу чл.146. ЗКП-а, према окривљеном ТОКОВИЋ ЕЛВЕДИНУ продужи притвор у смислу чл.436. ст.1. тач.2. ЗКП-а, собзиром да постоје особите околности које указују да ће окривљени извршити крив.дело којим прети или да ће поновити крив.дело собзиром на његову ранију осуђиваност као и на чињеницу да је приликом извршеног крив.дела испољио изузетну дрскост.

Да се по одржаном главном и јавном претресу, окр.ТОКОВИЋ ЕЛВЕДИН, огласи кривим за извршено крив.дело и осуди на казну по Закону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА
Јован Милановић

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Број:КЖ-1-259/11
Дана: 02.03.2011.године
Крагујевац

КЖ-1270/10

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Александра Блануше, председника већа, Злате Несторовић и Радомана Спарића, чланова већа, са записничарем Слађаном Живановић, у кривичном предмету окр. Елведина Токовића из села Градац код Тутина, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл. 323 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама Основног јавног тужиоца у Новом Пазару и браниоца окривљеног, изјављеним против пресуде Основног суда у Новом Пазару 4К-3338/10 од 17.09.2010. године, у седници већа одржаној у смислу одредаба чл. 448 ст. 1 Законика о кривичном поступку, дана 02. марта 2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосноване, жалба Основног јавног тужиоца у Новом Пазару и жалба браниоца окр. Елведина Токовића из села Градац код Тутина, а пресуда Основног суда у Новом Пазару 4К-3338/10 од 17.09.2010. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Побијаном пресудом окр. Елведин Токовић из села Градац код Тутина, оглашен је кривим за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл. 323 ст. 2 у вези ст. 1 Кривичног законика (КЗ), па је за ово кривично дело осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју се казну има урачунати време проведено у притвору, од 02.09.2010. године до 17.09.2010. године, сходно одредбама чл. 63 ст. 1 и ст. 4 КЗ.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, па да на име паушала суду плати износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова поступка износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Ошт. Ахмедин Ђерлек из Новог Пазара је упућен на парницу ради остварења истакнутог имовинскоправног захтева, применом одредбе чл. 206 ст. 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП).

Против ове пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- Основни јавни тужилац у Новом Пазару, само због одлуке о изреченој кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд уважавањем ове жалбе преиначи побијану пресуду тако што би окривљени био осуђен на казну затвора у дужем временском трајању и

- бранилац окривљеног, адв. Рамиза Паљевац – Емровић из Новог Пазара, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о казни, са предлогом да другостепени суд уважавањем ове жалбе побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлуку, а уколико не буду уважени жалбени наводи који се тичу битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, да се уважи жалба у делу који се тиче изречене кривичне санкције, те да у том случају побијана пресуда буде преиначена тако што би окривљени био „ослобођен од оптужбе“.

Одговори на жалбе нису дати.

Апелациони јавни тужилац у Крагујевцу, поднеском КТЖ-325/11 од 31.01.2011. године подржао је жалбу Основног јавног тужиоца у Пазару, те предложио уважавање ове жалбе и преиначење првостепене пресуде у погледу одлуке о казни, док је у погледу жалбе браниоца окривљеног стављен предлог да та жалба буде одбијена као неоснована.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа, у смислу одредаба чл. 448 ст. 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, Оливере Јевђовић, окр. Елведина Токовића и његовог браниоца адв. Рамиза Паљевац – Емровић из Новог Пазара, на којој је размотрио целокупне списе овог кривичног предмета, заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, те предлогом Апелационог јавног тужиоца у Крагујевцу, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

Жалбе су неосноване.

Заступник јавне тужбе побија првостепену пресуду у погледу изречене кривичне санкције, у том смислу што указује да претходним осудама првостепени суд није дао прави значај тј. да је те раније изречене условне осуде требало ценити као отежавајућу околност, јер очигледно те кривичне санкције нису постигле своју сврху будући да је окривљени поново учинио кривично дело.

Бранилац окривљеног у жалби указује на одсуство јасних и непротивречних разлога о одлучним чињеницама, мада из целокупног текста жалбе произилази да се жалба суштински односи на утврђено чињенично стање, у том смислу да је чињенично стање остало непотпуно и неправилно утврђено будући да нису изведени сви докази које је требало извести, а нарочито они који би се тicali провере одбране окривљеног да у критично време уопште није био на месту извршења кривичног дела. Стим у вези се указује да у времену од око 11,00 сати, дана 02.09.2010. године окривљени уопште није био у школском дворишту, а

поготово не у школској згради где се предметни догађај десио, већ да је окривљени после уласка у двориште и врло кратког задржавања у дворишту отишао натраг на своје радно место, тј. у фирму где је запослен, а због тога што је добио телефонски позив да се одмах врати због других радних обавеза. Бранилац сматра да је ради провере такве одбране било неопходно испитати сведоке на ту околност, мада се у жалби не наводе имена лица која би у својству сведока могла да се изјасне на ту околност. Затим, указује се и да окривљеном није предочен налаз вештака у вези повреда које је задобио оштећени, тако да окривљени уопште није био у могућности да се о том доказу изјасни.

У погледу испитаних сведока, указује се да се на основу њихових исказа не може извести неспоран закључак да је окривљени учинио предметно кривично дело, при чему се нарочито указује на исказ сведока Даче Шабана, који се изјаснио да уопште није видео окривљеног на месту где се налазио оштећени у време када је он задобио телесне повреде, а што би овај сведок морао да види, будући да се налазио у непосредној близини оштећеног, а затим указује се и на исказ другог испитаног сведока, мада његово име није наведено у жалби, а чији исказ је требало критичније ценити, будући да је то сведок који је предложен од стране оштећеног и он је као радник школе у којој је оштећени директор морао пред судом изјавити оно што му је речено. Указује се и на видео запис који се налази на ЦД-у, који је као доказ изведен на главном претресу, а из ког се видео записа не може уопште извести закључак да је окривљени извршио кривично дело, шта више став је жалбе да је овим доказом потврђена одбрана окривљеног и то да се са групом родитеља неколико минута налазио испред школског дворишта, па је потом са овим лицима на кратко ушао у школско двориште али је услед телефонског позива који је тада уследио морао да се врати на радно место.

Даљим текстом жалбе указује се на престогао одмерену кривичну санкцију, те да уколико у претходном делу жалба не буде уважена, да другостепени суд има у виду да је извршењу кривичног дела допринео оштећени који је одбио да о насталом проблему разговара са лицима која су то од њега као директора школе захтевала, шта више закључао је све капије школског дворишта, тако да родитељи деце која похађају верску наставу нису били у могућности уопште да уђу у школско двориште и да са директором о насталом проблему разговарају, а што је био случај само у тој школи.

На јавној седници одржаној дана 02.03.2011. године, заменик АЈТ Оливера Јевђовић у свему је остала при писаном предлогу од 31.01.2011. године, а бранилац окривљеног, адв. Рамиза Паљевац – Емровић, додала је да се из самог исказа оштећеног може неспорно утврдити да се критичном приликом он обраћао другим лицима, а не окривљеном и то лицима са презименима Дудић и Плојовић, па се поставља питање зашто је оптужба усмерена према окривљеном, а не према тим лицима, те да свака школа поседује свој видео надзор па се поставља питање како је камером забележен само један део догађаја. Бранилац је указала и да није прочитала записник о главном претресу, будући да окривљени и бранилац записник не потписују, па у вези тога што је константовано да бранилац и окривљени немају предлога за допуну доказног поступка изјавила је да је одбрана предлагала испитивање сведока на околност да окривљени у критично време уопште није био на месту извршења кривичног дела. Бранилац је изнела и да се њој окривљени заклео у своју децу да ово кривично дело није учинио.

Напред наведени жалбени наводи су од стране Апелационог суда у Крагујевцу, као другостепеног, оцењени неоснованим. Првостепени суд је правилно и потпуно утврдио чињенично стање, а за све своје чињеничне и правне закључке дао је јасне и непротивречне разлоге које у свему прихвата и овај суд као другостепени и на исте упућује.

Првостепена пресуда, као ни поступак који јој је претходио, не садрже битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона учињене на штету окривљеног, на које повреде другостепени суд пази по службеној дужности у смислу одредаба чл. 380 ст. 1 тач. 1 и 2 ЗКП, па ни напред наведене повреде на које се неосновано указује жалбом браниоца окривљеног.

Наиме, првостепени суд је на главном претресу који је претходио доношењу побијане пресуде, извео све доказе које је било потребно извести ради потпуног и правилног утврђења чињеничног стања, па је у том смислу детаљно саслушан окривљени, који је у свему остао при раније изнетој одбрани, која је веома детаљно и прецизно унета у записник о његовом саслушању, након чега је у доказном поступку главног претреса првостепени суд испитао сведоке Ахмедина Ђерлека-оштећеног, Атифа Хасића, Дацу Шабана и Нуру Омеровића, а потом је првостепени суд извео и доказе читањем потврде о привремено одузетим предметима, читањем налаза и мишљења вештака медицинске струке, читањем извода из КЕ, те вршењем увида у записник о препознавању лица од 02.09.2010. године и преглед видео записа који је садржан на ЦД-у који се налази у списима, а при чему је првостепени суд правилно окривљеног и његовог браниоца упитао да ли имају предлога за допуну доказног поступка, када су се и бранилац и окривљени изјаснили да таквих предлога немају и посебно је окривљени казао да не предлаже испитивање нових сведока, а што је све константовано на записнику о главном претресу од 17.09.2010. године, на страни четвртој. Све ове изведене доказе првостепени суд је у побијаној пресуди правилно ценио, при чему је у образложењу садржана у битноме садржина свих ових доказа и то у битноме садржина исказа саслушаних сведока, као и одбране окривљеног, те садржина материјалних доказа који су изведени на главном претресу, након чега се првостепени суд јасно и непротивречно изјаснио о сваком изведеном доказу у том смислу које одлучне чињенице из ког доказа утврђује и нарочито у којим деловима прихвата, а у којим не прихвата одбрану окривљеног, детаљно образложивши због чега суштински део одбране окривљеног није прихваћен, тј. којим доказима је тај део одбране окривљеног демантован.

Тако, правилно првостепени суд наводи у образложењу побијане пресуде да је у свом исказу сведок – оштећени Ахмедин Ђерлек био јасан, доследан и непротивречан у описивању предметног догађаја, и то да је, поред осталог, јасно навео да је из групе људи иступио окривљени, те је питао „јел то тај директор“, па пошто је добио потврдан одговор физички је насрнуо на њега, при чему је оштећени детаљно објаснио на који начин је окривљени то учинио, где га је ухватио рукама, у које делове тела га је ударао и шта је он – оштећени потом учинио. Оштећени се изјаснио и о препознавању које је учињено у просторијама ПУ Нови Пазар, а које је у свему од стране припадника ПУ у Новом Пазару спроведено по одредбама ЗКП којима је прописан поступак препознавања лица (чл. 104 ЗКП), а који део исказа оштећеног је у свему потврђен записником о препознавању КУ-589/10 од 02.09.2010. године, који је као доказ прочитан у доказном поступку главног претреса, а на ком записнику је константовано да је оштећени у присуству полицијског службеника и заменика ОЈТ у Новом Пазару, са потпуном сигурношћу препознао окр. Елведина Токовића, као лице под редним бројем 4, које је према њему учинило наведено кривично дело. Такође, првостепени суд је правилно ценио и исказ сведока Атифа Хасића, који се изјаснио да је лик окр. Елведина Токовића добро упамтио и да је окр. Токовић оно лице које је питало остала присутна лица „јел то тај директор“, па пошто је добио потврдан одговор физички је насрнуо на оштећеног, дакле, овај сведок је у свему потврдио исказ ошт. Ахмедина Ђерлека. У вези тога да је критичном приликом оштећени физички нападнут изјашњавао се и сведок Даца Шабан, који се изјаснио само да није видео ко је ударио оштећеног, али у свему осталом је потврдио и исказ сведока Атифа и исказ сведока – оштећеног Ахмедина. Затим, правилно из исказа сведока Нуре Омеровића првостепени суд утврђује да је критичном приликом окривљени, као што су то потврдили својим исказима

сведок – оштећени Ахмедин и сведок Атиф, питао присутна лица „јел то тај директор“, након чега је окривљени пришао оштећеном и физички насрнуо на њега, при чему је овај сведок, као и сведок Атиф и сведок – оштећени Ахмедин детаљно описао на који начин је окривљени ударао оштећеног.

Правилно је првостепени суд ценио и налаз и мишљење вештака из области судске медицине и из овог доказа утврдио које телесне повреде је оштећени задобио, а који налаз и мишљење у свему стоје у сагласности са исказима сведока Атифа, сведока Нуре и сведока – оштећеног Ахмедина, а у погледу тога у које делове тела и на који начин је окривљени ударао. Затим, правилно првостепени суд из видео записа који се на ЦД-у налази у списима, утврђује присуство окривљеног испред школског дворишта и потом да је окривљени ушао у ово двориште. На овом видео снимку, који је прегледан и пред другостепеним судом, није забележен тренутак уласка окривљеног и осталих лица у школску зграду, нити тренутак када је дошло до физичког насртаја на оштећеног и до његовог телесног повређивања, а са разлога што се видео снимак прекида у тренутку када окривљени са осталим присутним лицима улази у школско двориште, а при чему се не ради о школској безбедносној камери, већ о камери коју је критичном приликом поседовало неко од присутних лица које је из одређеног разлога прекинуло снимање након уласка ове групе људи у школско двориште.

Код тако правилне оцене свих изведених доказа првостепени суд је правилно извео чињенични закључак да је окр. Елведин Токовић са групом лица од око њих 50, ушао у школско двориште, а потом и у просторије О.Ш. „Селаковац“ у Новом Пазару, где је након што је добио потврдан одговор да је ошт. Ахмедин, директор те школе на њега физички насрнуо, на начин како је то ближе описано у изреци побијане пресуде, те да му је том приликом нанео телесне повреде које су такође описане у чињеничном опису кривичног дела у изреци побијане пресуде. Првостепени суд је на овако потпуно и правилно утврђено чињенично стање правилно применио и кривични закон када је извео правни закључак да се у радњама окривљеног стичу сви елементи кривичног дела, напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл. 323 ст. 2 КЗ, а за који свој правни закључак је првостепени суд на страни деветој, у пасусу првом, дао детаљне и јасне разлоге које у свему прихвата и овај суд, нарочито да је оштећени у својству директора Основне школе критичном приликом поступао у вршењу службене дужности, као носилац функције у Основној школи, чије је својство службеног лица успостављено на основу закона и осталих прописа на које се позива првостепени суд, те да је окривљени на напред описани начин напао оштећеног управо као службено лице у вршењу службене дужности, а како је при извршењу овог кривичног дела оштећеном нанесена лака телесна повреда, то је окривљени учинио квалификовани облик предметног кривичног дела и то дело из чл. 323 ст. 2 КЗ.

Стим у вези не стоје жалбени наводи браниоца окривљеног да је чињенично стање остало неправилно и непотпуно утврђено, а нарочито да је првостепени суд неосновано одбио предлог одбране да се испитају сведоци на околности где се окривљени налазио у времену од око 11,00 сати, нарочито имајући у виду да је на наведеном записнику о главном претресу константовано да таквих предлога од стране окривљеног и његовог браниоца није ни било, нити се у овој фази поступка наводе имена сведока који би евентуално могли да потврде такве наводе окривљеног. Не стоји ни жалбени навод да окривљеном није предлочен налаз и мишљење вештака, будући да је овај доказ прочитан на главном претресу уз сагласност окривљеног и његовог браниоца, као што су прочитани и остали напред наведени докази, након што је у доказном поступку завршено са испитивањем сведока. Неосновано се указује и на нејасне исказе саслушаних сведока, будући да су они, како је напред наведено, у свему потврдили исказ оштећеног и не доводи се у питање утврђено чињенично стање тиме што један од сведока није видео ко је ударио оштећеног,

нити се утврђено чињенично стање доводи у питање тиме што наведеним видео записом није забележен онај део догађаја када је окривљени физички насрнуо на оштећеног и телесно га повредио. Нарочито је неоснован онај жалбени навод којим се указује да је првостепени суд водио поступак пре него што је оптужница стала на правну снагу, имајући у виду да се за предметно кривично дело спроводи скраћени поступак и да је од стране Основног јавног тужиоца у Новом Пазару стављен оптужни предлог, а не оптужница.

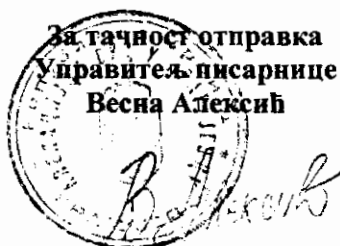
Код неоснованих жалбених навода који се тичу битних повреда одредаба кривичног поступка и утврђеног чињеничног стања, као неосновани се цене и они жалбени наводи којима се указује на повреду кривичног закона.

Ценећи одлуку првостепеног суда о изреченој кривичној санкцији, те стим у вези ценећи жалбене наводе заступника јавне тужбе којима се указује да је окривљеном било нужно изрећи казну затвора у дужем временском трајању и ценећи жалбене наводе браниоца окривљеног којима се насупрот томе указује да је санкција престрого одмерена, овај суд, као другостепени, нашао је да је првостепени суд и у овом делу донео правилну и закониту одлуку, правилно ценећи олакшавајуће околности на страни окривљеног у виду његове породичности, будући да је ожењен и отац четворо деце, а све у смислу одредаба чл. 54 КЗ, сходно чему је правилна одлука првостепеног суда да се окривљеном изрекне казна затвора у трајању од шест месеци, којим ће се и по оцени овог суда остварити општа сврха изрицања кривичних санкција из чл. 4 КЗ, као и сврха кажњавања из чл. 42 КЗ, у смислу спречавања окривљеног да убудуће чини кривична дела, утицањем на друге да не чине кривична дела и изражавање друштвене осуде за учињено кривично дело, те јачање морала и учвршћивање обавезе поштовања закона. Стоји жалбени навод заступника јавне тужбе да првостепени суд није ценио као отежавајућу околност ранију осуђиваност окривљеног, али имајући у виду да се не ради о истоврсним кривичним делима, то овај суд налази да у конкретном случају та околност није таквог карактера да би имало места изрицању строжије санкције, тј. казне затвора у дужем временском трајању. Са друге стране пак није прихватљив жалбени навод браниоца окривљеног да је оштећени својим понашањем допринео извршењу кривичног дела од стране окривљеног, будући да окривљени без обзира на налог оштећеног као директора школе да се закључа школска капија и то у време када је у школи одржавана настава и када је школа била пуна ђака не оправдава ни у ком случају окривљеног у његовом понашању које је критичном приликом предузео, тако да та околност од стране првостепеног суда правилно није цењена као олакшавајућа за окривљеног.

Са напред наведених разлога, Апелациони суд, као другостепени, овом пресудом је одбио као неосноване жалбе заступника јавне тужбе и браниоца окривљеног и потврдио пресуду суда првог степена, применом одредбе чл. 388 ЗКП.

Записничар
Слађана Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Александар Блануша, с.р.

Република Србија
ОСНОВНО ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
КТ. број 1270/10
27.10.2010.године
Нови Пазар
МП/МХ

Основном суд

Нови Пазар

За

Апелациони суд

Крагујевац

Против пресуде Основног суда у Новом Пазару број 4К бр. 3338/10 од 17.09.2010.године, изјављујем

ЖАЛБУ

-због одлуке о кривичној санкцији из чл. 367.ст.1.тачка 4. ЗКП-а

Образложење

Наведеном пресудом оглашен је кривим **ТОКОВИЋ ЕЛВЕДИН** из села Градац Општина Тутин, за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 .ст.2. у вези ст.1 Кривичног законика Републике Србије и изречена му је казна затвора у трајању од 6 месеци и истом пресудом је обавезан суду да на име трошкова кривичног поступка плати 8.000,00 динара и паушал у износиу од 5.000,00 динара све у року од 15 дана од дана правоснажности ове пресуде.

Првостепени суд је правилно ценио изведене доказе и на основу правилне оцене доказа извео правилан закључак да окривљени одговоран за

крично дело које му се ставља на терет.

Првостепени суд је окривљеном изрекао казну затвора у трајању од 6 месеци. Оваквом благом изреченом казном затвора неће се постићи сврха и циљ кажњавања имајући у виду да је окривљени већ два пута условно осуђиван и то пресудом Општинског суда у Тутину К бр.83/08 од 02.06.2008.године за крив.дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл.348 ст.1 Кривичног законика и изречена му је условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 3 месеца и истовремено се одређује да се она неће извршити уколико окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело и пресудом Општинског суда у Тутину К бр.127/08 од 27.02.2009.године, за крив.дело изазивање опште опасности из чл.278 ст.1 Кривичног законика тако што му је изрекао условну осуду и утврдио казну затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одредио да се она неће извршити уколико окривљени у року од 1 године не учини ново крив.дело.

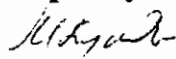
Очигледно је да условним осудама као мерама упозорења није постигнута општа сврха крив.санкција и сврха кажњавања спречавање учиниоца да чини крив.дела и утицајем на њега да убудуће не чини кривична дела, па с тога

Предлажем

Да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи првостепену пресуду у погледу кривичне санкције и окривљеног осуди на казну затвора у дужем временском трајању.

ЗАМЕНИК ОСНОВНОГ ЈАВНОГ ТУЖИОЦА

Мира Пузовић

KT 1270/10

ОСНОВНИ СУД
У НОВОМ ПАЗАРУ

ПРИМЉЕНО

Дана 10. 11. 2010

4.K br. 3338/2010

OSNOVNOM SUDU

Novi Pazar

Za

APELACIONI SUD

Kragujevac

Protiv presude Osnovnog suda u Novom Pazaru broj 4.K br. 3338/2010 od 17.09. 2010. god koju je braćih okrivljenog primio 09.11. 2010. god u zakonskom roku izjavljeni

ŽALBU

- Zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka
- zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja
- zbog povrede Krivičnog zakona
- zbog odluke o kazni

Obrazloženje žalbe

Pobijanom presudom 4.K.br. 3338/2010 od 17.09. 2010. god oglašen je krivim optuženi Toković Elvedin iz Novog Pazara, za krivično delo napad na službeno lice u vršenju službene dužnosti iz člana 323 st. 2. u vezi st. 1. Krivičnog zakonika, i osuđen je na kaznu zatvora u trajnju od šest meseci u koju se računa i vreme i provedeno u pritvoru od 15 dana, i obavezan je da nadoknadi troškove krivičnog postupka u iznosu od 13.000 dinara.

Međutim pobijana presuda uopšte ne sadrži razloge iz kojih bi se moglo zaključiti, na osnovu čega je sud zaključio da je okrivljeni učinio delo za koje je optužen. Sud nije izveo ni jedan dokaz po predlogu optuženog -saslušanje svedoka na okolnost gde se optuženi nalazio u vremenu oko 11 časova jer je tokom postupka tvrdio da se odmah nakon dolaska ispred škole "Selakovac" koja se nalazi u ulici Dubrovačkoj u Novom Pazaru po pozivu putem telefona vratio u Mešihat Islamske zajednice u Srbiji jer je imao drugi radni zadatak.

Okrivljenom nije predložen nalaz veštaka koji je dat u vezi povreda nanetih oštećenom pa tako nije imao priliku da se sa istim upozna jer po saznanju oštećeni se nekoliko dana nakon događaja po predlogu drugih obratio lekaru radi lekarskog uverenja.

Saslušani svedok Dža Šaban ložičar parnih kotlova u školi koji je po nalogu direktora škole zaključio sva ulazna vrata u školsko dvorište pre nego su roditelji pristigli u školu kazao je da te kritične prilike nije video okrivljenog da je udario direktora škole, i ako je od direktora u tom trenutku bio udaljen oko dva metra, a ostali svedoci su dali isti iskaz unapred pripremljen u koji je sud poverovao.

Iz dokaza koje je sud izvodio tokom glavnog pretresa pregledom video zapisa sa CD nije se utvrdilo da je okrivljeni učinio ni jednu radnju koja ide u pravcu izvršenja dela za koje je oglašen krivim, naprotiv svi iskazi okrivljenog dati u prethodnom postupku i tokom glavnog pretresa dakle pre pregleda CD u potpunosti odgovaraju radnjama koje se vide i na CD snimku. Okrivljeni je rekao a to se i na snimku vidi da je sa grupom roditelja bio nekoliko minuta ispred školskog dvorišta jer je kapija bila zaključana da je razgovarao telefonom, a to je bio poziv da se vrati u Mešihat Islamske zajednice u Srbiji radi obavljanja drugih radnih zadataka. Na snimku se vidi da je nakon što je neko uklonio kapiju odjednom se našao u dvorištu da je mirno stajao nekoliko minuta potpuno smiren i da nije napravio ni jedan pokret kojim bi odao utisak da se barem priprema za izvršenje dela za koje se oglašava krivim, tako da na osnovu ovih izvedenih dokaza sud nije mogao zaključiti da je okrivljeni izvršio delo za koje je optužen a tim dokazima se moraće pokloniti puna vera jer su snimci načinjeni originalno i verodostojno kojim kada ih je video ni okrivljeni nije prigovarao jer se isti u potpunosti poklapaju sa onim što je on rekao.

Ovim radnjama sud nije potpuno utvrdio činjenično stanje a napred iznetim utvrdjena je bitna povreda odredaba Krivičnog postupka jer je sud vodio postupak pre nego je optužnica stala na snagu, iz čega rezultira i povreda Krivičnog zakona, na koju se zahtev ukazuje.

Dakle izvedenim dokazima nije utvrđeno niti je dokazano da je okrivljeni učinio delo za koje je oglašen krivim jer su dokazi sa snimka CD pouzdan dokazni materijal a na njima se ne vide radnje izvršenog dela. Sud je odluku zasnovao na tvrdnji oštećenog i iskazu svedoka radnika pomenute škole kojeg je predložio oštećeni i on nije mogao tvrditi bilo što drugo već ono što mu je rečeno da kaže, a njegov iskaz se temelji na osnovu navoda iz zapisnika o prepoznavanju okrivljenog i taj postupak nije sproveden po pravilima i određenom postupku.

Ukoliko drugostepeni sud nađe da prvostepena presuda ne sadrži povredu odredaba Krivičnog postupka, da je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i da je pravilno primenjen Krivični zakon onda smatramo da je optuženom izrečena isuviše stroga kazna i da nije bilo osnova za izricanje kazne zatvora. Ovo delo koje se stavlja na teret

okrivljenom moglo je eventualno biti okvalifikovano kao prekršaj za onoga ko ga je učinio a ne napad na službeno lice.

Prilikom odmeravanja kazne okrivljenom sud nije naveo ni jednu otežavajuću okolnost već je kao olakšavajuće okolnosti naveo srednje materijalno stanje kao i to da okrivljeni živi u porodici sa suprugom i četvoro maloletne dece a jedini je hranilac porodice kao i to da je relativno mlada osoba, pa sve te okolnosti nisu uticale na sud da izrekne blažu kaznu, a svima je dobro poznat slučaj Teofila Pančića gde optuženi za delo sa teškim telesnim povredama dobija kaznu zatvora u trajnju od tri meseca.

Sud je trebao da imau vid u držanje i ponašanje oštećenog kao direktora škole gde predstavnici Islamske zajednice u Srbiji zbog nastalog problema izbor veroučitelja uz prethodnu najavu da će posetiti direktora škole da bi vodili razgovore oko prevazilaženja problema nailaze na zaključana vrata od škole kako su i svedoci tokom postupka kazali da su u jutarnjim satima po nalogu direktora škole zaključali ulazne kapije od škole i time onemogućili normalan ulazak i razgovor oko nastalog problema.

Predstavnici Islamske zajednice u Srbiji posetili su sve škole u Novom Pazaru sa istim ciljem da se razgovara oko nastanka problema sa veroučiteljima i nigde nije bilo problema u svim školama su vođeni razgovori kako to priliči veroučiteljima i direktorima škola osim škole u Selakovcu.

Sobzirom na izloženo stavljam o

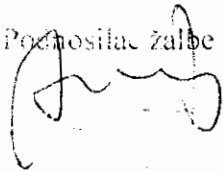
PREDLOG

Da Apelacioni sud u Kragujevcu kao drugostepeni pošto ispita prvostepenu presudu u smislu člana 330 ZKP istu ukine i prebrieti vrati na ponovni postupak i odluku iz razloga navedenih u žalbi ako to ne prihvati da da pobijanu presudu preinači u pogledu odluke o kazni i optuženog oslobodi od optužbe.

Zahtevamo da u smislu člana 375 ZKP optuženi i njegovo branilac budu obavesteni o sednici veća

Dana 10.11. 2010. god

Prenosilac žalbe branilac optuženog

Ho.